

Τρία χρόνια από την κοίμηση του Αυστρίας Μιχαήλ

/ [Ειδήσεις και Ανακοινώσεις](#)

Στις 18 Οκτωβρίου ημέρα Σάββατο στο παρεκκλήσιο της Βουδαπέστης στην οδό Vací 55 στον πρώτο όροφο και ώρα 11,15 π.μ θα γίνει, το μνημόσυνο, για τον Μακαριστό Μητροπολίτη Μιχαήλ, για τα τρία χρόνια από την κοίμησή του.

Επίσης στη Βιέννη την Κυριακή 19 Οκτωβρίου θα γίνει το μνημόσυνο του Μακαριστού στην εκκλησία της Αγίας Τριάδος μετά το πέρας της Θείας Λειτουργίας.

Ο Μητροπολίτης Αυστρίας Μιχαήλ Στάϊκος ήταν γιός του Θεόδωρου Στάϊκου και της Αργυρώς Δημάκη, γεννήθηκε στις 22 Νοεμβρίου του 1946 στην Αθήνα , όπου το 1964 απεφοίτησε από το Λεόντειο Λύκειο. Κατόπιν ήρθε στην Βιέννη, όπου και εγκαταστάθηκε μόνιμα.

Τον Αύγουστο 1965 προσελήφθη στην υπηρεσία της Ιεράς Μητροπόλεως Αυστρίας ως Γραμματέας, του τότε Μητροπολίτου Χρυσόστομου και της Ελληνικής Κοινότητας της Αγίας Τριάδος, από δε του έτους 1970 ανέλαβε και χρέη Αρχισυντάκτη του περιοδικού Στάχυς.

Ο Μακαριστός χειροτονήθηκε διάκονος από τον Μητροπολίτη Αυστρίας Χρυσόστομο Τσίτερ στις 21 Νοεμβρίου 1977 και την επομένη Πρεσβύτερος και ανέλαβε καθήκοντα Πρωτοσύγκελου και Ιερατικού Προϊσταμένου της Βιέννης και διευθυντής της ιστορικής Ελληνικής Εθνικής Σχολής Βιέννης .

Τον Οκτώβριο του 1979 γράφτηκε στο τμήμα της Ποιμαντικής Θεολογικής Σχολής του Αριστοτέλειου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, και απεφοίτησε τον Ιούνιο του 1983. Παρακολούθησε μαθήματα Γερμανικής Φιλολογίας, Φιλοσοφίας και Εκκλησιαστικού Δικαίου στο Πανεπιστήμιο της Βιέννης.

Εν συνεχεία στις 5 Νοεμβρίου του 1985 εξελέγη παμψηφεί υπό της Αγίας και Ιεράς Συνόδου του Οικουμενικού Πατριαρχείου Βοηθός Επίσκοπος της Ιεράς Μητροπόλεως Αυστρίας , Εξαρχίας Ουγγαρίας με το τίτλο Χριστουπόλεως.

Το Νοεμβρίου 1991, μετά την οικιοθελή παραίτηση του Μητροπολίτου Χρυσόστομου εξελέγη παμψηφεί, στις 5 Νοεμβρίου του 1991, Μητροπολίτης Αυστρίας , Έξαρχος Ουγγαρίας και Μεσευρώπης.

Υπήρξε από το 2009-2010 Συνοδικός Πάρεδρος και Μέλος της Συνοδικής Επιτροπής στο Εξωτερικό των Επαρχιών του Οικουμενικού Θρόνου.

Είχε μία μεγάλη καρδιά, συνέπεια, εντιμότητα, αδαμάντινο ήθος, γνήσιο εκκλησιαστικό φρόνημα, απλές αλλά βαθυστόχαστες σκέψεις, ευρύτητα πνεύματος, ισορροπημένη σκέψη, διακριτικές αποφάσεις. Χαιρόταν όσο μπορούσε να βοηθά.

Ήταν αυτός που ανάστησε από το μηδέν την Ουγγρική Ορθόδοξο Εκκλησία και το μόνο που δεν πρόλαβε να δει ήταν η επιστροφή της ορθοδόξου εκκλησίας της Κοιμήσεως της Θεοτόκου στην Βουδαπέστη υπό το σεπτό Οικουμενικό Πατριαρχείο, η οποία ακόμη και σήμερα βρίσκεται υπό το Ρωσικό Πατριαρχείο.

Ο Μακαριστός Μιχαήλ υπήρξε ένας εκ των διαπρεπέστερων Ιεραρχών της Ορθοδόξου Εκκλησίας και του Οικουμενικού Πατριαρχείου , είχε αγιοπατερικό φρόνημα για το Άγιο Όρος το οποίο είχε επισκεφθεί πάνω από 100 φορές .

Ήταν ο πρώτος Μητροπολίτης που επισκέφτηκε το χωριό Μπελογιάννη και βλέποντας την έλλειψη Ιερού Ναού, έκτισε εκκλησία ανταποκρινόμενος στο αίτημα

των κατοίκων του χωριού και όπως πάντα έλεγε όταν κάποτε λείψουν οι Έλληνες κάτοικοι, η εκκλησία αυτή θα μαρτυρά στις επόμενες γενεές ότι από αυτό το μέρος πέρασαν Ορθόδοξοι Έλληνες.

Ήταν αυτός που με την βοήθεια του Μακεδονικού Διαπολιτιστικού Συλλόγου Βουδαπέστης , της Ελληνικής Ορθόδοξου Εκκλησιαστικής Κοινότητας Βουδαπέστης, και του Ελληνικού-Κυπριακού- Ουγγρικού Συλλόγου Φιλίας , αποκατέστησε με πρωτοβουλία του το Ελληνικό Κοιμητήριο των προγόνων μας στην Βουδαπέστη του 17ου και 18ου αιώνα.

Ήταν ο πρωτεργάτης της Μεγάλης Έκθεσης «Ελληνική Κληρονομιά. Η Ελληνική Ορθόδοξος Διασπορά στην Ουγγαρία 17ος-19ος Αιώνας» και η οποία ήταν υπό την Αιγίδα του Οικουμενικού Πατριάρχη κ.κ. Βαρθολομαίου.

Πάντα όλα του τα έργα θα φωτίζουν τον Ελληνισμό της Αυστρίας και της Ουγγαρίας.

Θα μείνει για πάντα στο πάνθεον της ιστορίας μαζί με τους άλλους μεγάλους Έλληνες της Βιέννης και της Βουδαπέστης, όπως ο Φον Δούμπας, ο Σίνας, οι Καραγιάννηδες , ο Μητροπολίτης Γερμανός Καραβαγγέλης, ο Μητροπολίτης Διονύσιος Παπαγιαννούσης-Πόποβιτς ο Νικόλαος Μπεκέλλας , ο Γεώργιος Ζαβίρας , και άλλοι ,για τους οποίους αγωνίστηκε όσο ελάχιστοι, ώστε να μην ξεχαστούν από την μνήμη των Νεοελλήνων.

Κανείς δεν μπορεί να ξεχάσει την επισκοπική πορεία του που είχε ο Μακαριστός Μιχαήλ. Αγάπησε θερμά το ποίμνιό του, και τον αγάπησε και εκείνο εγκάρδια. Αγαπούσε τη Μεγάλη του Χριστού Εκκλησία, το Άγιο Όρος, την Ελλάδα την Αυστρία και με ιδιαίτερη και ξεχωριστή αγάπη την Ουγγαρία.

Οι Τιμητικές διακρίσεις πολλές: Άρχων Πρωτοψάλτης (1970), Χρυσό Μετάλλιο Πατριαρχείου Ιεροσολύμων (1972), Σταυρός Αγίου Βλαδίμηρου Πατριαρχείου Μόσχας (1972), Χρυσός Σταυρός Εκκλησίας Πολωνίας (1993), Παράσημο Αγίων Μεθοδίου και Κυρίλλου Α Τάξεως Εκκλησίας Τσεχίας και Σλοβακίας (1994), Χρυσό Μετάλλιο της Πόλεως των Αθηνών (2002), Παράσημο του Τάγματος Αξίας της Ουγγρικής Δημοκρατίας(1999).

«Αιωνία η Μνήμη, Κύριε, του δούλου Σου Μιχαήλ Αρχιερέως».

Βουδαπέστη 16 Οκτωβρίου 2014

Βασίλειος Σταματόπουλος

Γενικός Γραμματέας

Πηγή: [.romfea.gr](http://romfea.gr)